

Sebbe Als Kølsbøinet

Augustenborg
September 2001 nr. 3

Formandens hjørne

Sejlsæsonen er nu ved at være over for i år. Om få uger ligger Sebbe igen i nausten efter et godt år. Men der forestår en del arbejde på skibet som nævnt andet steds i bladet. Sebbe er ikke helt ung længere, med nogen reparation kan hun sejle mange år endnu.

Vi har nu planlagt efterårets samt vinterens arbejde. Som det fremgår af arbejdsplanen skal vi også have græs på taget i år. Der har været nogen diskussion om dette, men faktum er at det sorte paptag trækker varmen til sig og tørre uhyggelig meget ud i nausten i foråret når solen bager og det har skibene ikke godt af. Så det er ikke kun for syns skyld.

Vi har besluttet at lade Ottar ligge udenfor i år da vi har brug for megen plads til Sebbes reparation for ud over den almindelige vedligeholdelse skal vi have skiftet dele eller hele langremmen i bagbord side samt nogle bordplanker. A hensyn til tider og skibets stabilitet vil vi inden jul udskifte et større antal nagler samt forstærke kølen forrest i skibet. Langrem og planker tager vi så til næste år. Der kan blive tale om en lang påskelejr idet Romregattaen ligger tidligt til næste år.

De arbejds hold med egne formænd som vi har prøvet nu i 2 år, må vi konstatere ikke fungerer. Det kan også være noget uoverskueligt at tage ansvaret for at et helt skip bliver klargjort. Vi vil derfor i stedet prøve at sætte folk på konkrete opgaver som eks. naglehold samt et hold der er ansvarlige for forstærkningen af kølen.

Ved optagningen af Sebbe skal vi have afmærket de svage steder der skal repareres og så er det vigtigt at vi i lighed med sidste år får skibet spulet og skrubbet både udvendig og indvendig, det sparer os megen tid til foråret.

Jeg håber at mange vil bakke op om de kommende opgaver - så er det hele ikke så slemt. Vi har en sejlsæson foran os med mange aktiviteter og forhåbentlig rigtig mange turer. De første ture er sat ind i aktivitetsplanen for år 2002 - se her i bladet.

Vi har på nuværende tidspunkt nogle nye og spændende aktiviteter for næste år. Disse vil vi komme med i næste Kølsvin så medlemmerne får mulighed for at tage stilling til disse inden generalforsamlingen hvor vi ønsker dem diskuteret som oplæg og arbejdsgrundlag til den nye bestyrelse.

Skibslagshilsen
Steen Weile

Rumregatta 2001

Da århusianerne til en forandring kom til tiden torsdag morgen, lå det allerede i luften at dette års rumregatta ville blive en tur med fornyelser, forandringer og jeg vil driste mig til at sige forbedringer... Nu ville der måske være nogen, som ville synes at jeg er en fræk lille tøs, som påstår at

rumregatta kan udvikle sig til noget bedre, end det har været tidligere. Hmm... Men til det kan jeg bare svare, at i år lå der ikke en ung tysker og knækkede sig i andres badevand!

Iben mødte frisk og frejdig op. Hun var næsten ikke til at

kende. Jeg sad og undrede mig over, hvad der var forandret, da det gik op for mig, at hun ikke tågede rundt og at man kunne forstå, hvad hun sagde. Jeg var åbenbart ikke den eneste, der lagde mærke til denne lille forandring, for en eller anden gjorde hende opmærksom på det, men mig var det ikke. Faktisk så mødte samtlige århusianere friske op i år. At de kom til tiden skyldtes nok, at nogen af dem har udviklet en særlig evne til at lugte hvornår det er madtid.

Da vi nåede Arnkilds øre, gad vi ikke at krydse mere. Derfor blev skuden vendt, og vi sejlede syd på til de varme lande. Nej de varme lande var det ikke, men vejret var godt og syd på kom vi. Først sejlede vi for fulde sejl under Alssundbroen, og da den var passeret, var der nogle som begyndte at snakke om. Om der skulle ringes til bromanden og siges at nu kommer Sebbe Als altså for fulde sejl og at han gerne lige måtte holde broen åben for os. Men da vi nærmede os, kunne vi se at det havde han allerede bestemt sig for at gøre. Så også Christian den X's bro blev passeret for fulde sejl.

Selvom mange ting allerede var ændret fra året før (f.x: gennemsnitsalderen var mellem 20 og 30 i stedet for 85), vedblev en ting dog ved det gamle.

Eller i hvert fald som året før. Go sejlads mod Langballigau, men tæt på måtte vi vende om på grund af dårlig vind. Så nu gik turen tilbage til Sønderborg. Men heldigvis for det. For hvis vi ikke havde vendt Sebbe med en kovending og fortalt Johan hvad der skete, ville vi måske aldrig have hørt hans ko-historie:

For et par år siden, da russiske jagerpiloter var temmelig sultne (p.g.a. krig), fik de den ide at de kunne flyve syd på og hugge en ko. Det gjorde de så. Med meget møje og besvær fik de den proppet ind i deres lastrum, hvorefter de lettede. Men, men, men, men... Hvad de ikke lige havde regnet med var, at denne ko ville gå amok. Så da de så vand, tænkte de fint her kan vi dumpe den uden at der sker noget. Tilfældigvis var der en japansk fiskekutter ude at sejle denne dag. Fiskeren stod på dækket og trak fiskenettet ind over rælingen, da han begyndte at spekulere på hvad det var for en underlig lyd han kunne høre. Det næste han registrerede var, at hans kutter var ramt af en ko. Muuuuuuuuuuuuh!!!!

På resten af dette års tour, blev vi plaget af flyvende køer, ko-biler. Ko-losser, og mange andre ko-genstande.

Næste dag på vej væk fra Sønderborg, kom der en lille jolle for fulde sejl (ikke fordi det blæste så gevaldigt meget) og 4 roere. De overhalede os.

Hmm!!! Da vi fandt ud af at det var dem der havde roet Sebbe ustyrligt godt sidste år til rumregatta og at de kun havde noget forbandet tyskersprøjt at drikke, besluttede vi os for at følge dem og give dem nogle ordentlige bajser at drikke. Da det eventyrlige skete og vi overhalede dem, fik de

seks Tuborg classic. Det var de glade for. Straks efter råbte Thor for sine lungers fulde kraft, "Til skål klar i begge sider" (hvorefter folk løftede glassene) og så fortsatte han: "Skyld ned ET! Skyld ned TO"

Da vi passerede Okseøerne var Thor og Viggo i fuld gang med At spille skak på en lille magnetisk plade som Klaus Kay havde købt. Thor tabte en af brikkerne ned under dørken. Da det enormt spændende spil er færdigt, og Thor havde flyttet rundt på halvdelen af skibets besætning og indhold, siger Klaus Kay: "Spillet er udelukkende købt til dette års Rumregatta!" Hvorefter Thor halvt grinende og halvt sur siger: "Det kunne du godt ha sagt ti minutter før...."

På selve Rumregattaen skete der også noget usædvanligt. Nemlig det at nøjagtig som vi passerede startlinien, lyder startskuddet. Vi havde ikke nået det uden de femten thyborønner, som nogen synes vi skulle tage. Tak til dig!

Ved Kollund strand stod der nogle underskønne sirener og sang de smukkeste sange vi nogen sinde havde hørt. Som ved en sælsom kraft drev vi ind imod dem. Da vi var ved at sejle på de store farlige klipper, vågnede besætningen som ved et trylleslag. Folket tog en åre og vi fik med hård og hastig arbejdsindsats reddet vort vidunderlige skib, som endnu engang har overlevet en farlig situation. HELDIGVIS!

Ved mållinien holdt Iben en kopi af Freja ud i strakt arm foran Sebbe, så vi kunne blive nummer to. Og nummer to blev vi. Ham toastmasteren (Sorry, men jeg ved altså virkelig ikke hvad han hedder!) som stod på målbåden, udbrød et eller andet med at vi var tossede og at vi snød.... Men vi fik hvad vi havde gået efter:

Vor **3 liter Rum**

På et eller andet tidspunkt, da vi endnu ikke vidste hvornår der ville være mad, fik vi et slæb af Bodil.

Lidt efter har doktor Muh været på spil sammen med sin doktor Oink (kom af at Iben skulle forklare en person en vej. "Lige ud og så oink!" – ham

blev vi også plaget af, men han er ikke så sadistisk). Nå men det de havde lavet var at de havde smidt en fra en af de andre skibe i vandet. Han blev reddet op da han fandt ud af at vi var på slæb. Han svømmede hen mod slæbet, som også var på vej imod ham. Derefter blev han hjulpet ombord i Sebbe, hvor han blev tilbudt varmt og tørt tøj, og smøger.....

På hjemturen skete der ikke noget specielt. Men som sagt så var det på mange måder en anderledes tur. Vejret var godt, bortset fra et par småbyger hist og her. På grund af besætningsmangel, blev vi slæbt op igennem Allsund. Ned igennem Augustenborg Fjord passede vind og vejr, så vi kunne sejle stille og roligt til Augustenborg.

Kathrine Kay

Inbrud på nausten

Medio august havde vi atter ubudne "gæster". Vor vært Thorkild ringede søndag aften og spurgte om vi havde noget på nausten da porten havde stået åben hele dagen (det er godt vi har nogen der hjælper med at holde øje med nausten). Jeg kørte derover og ganske rigtigt - det ene porthængsel var banket delvis ud med en stor hammer eller lignende og ringen ved hængelåsen brutalt vredet i stykker med et koben eller lignende. Der var rodet rundt over det hele, men det eneste vi kunne se manglede var ca. 50 kr. samt ca. 1 liter rom i en 3 liters flaske. Jeg ingav politianmeldelse og de var 2 betjente med over og se på det. Deres umiddelbare gæt er at det drejer sig om drengestreger. Der er 2 adgangsmuligheder - det ene er vejen, det andet er at de er kommet i båd. Klaus og Nicole sejlede forbi lørdag eftermiddag og da var der ikke noget så det er sket natten mellem lørdag og søndag. Det er over nogle år siden det er sket sidst - forhåbentlig går der lang tid igen da det er irriterende at skulle reparere vort låsetøj igen og igen.

Steen Weile

Arrangement med Danfoss 8. juni

Vejrprofeterne havde varslet dårligt vejr til arrangementet, men så slemt gik det ikke. Første hold mødte op på havnen kl. 16.00 og efter at være iført redningsveste gik de ombord. Sebbeline var klar og efter en kort introduktion i styrbord/bagbord samt roningens kunst lagde vi fra med en frisk kraftig modvind. Vel ude af havnen med nogle svedende roere tog vi et slæb ud forbi Ulkebøl krigshavn. Her blev vi vendt rundt og højste råen. Vinden var så frisk at vi med 1 - 1,5 knob sejlede ind til nausten for riggen alene.

Andet hold kom ombord og kæmpede bravt for at komme fri af land, men det var hårdt og efter en kort kamp tog vi atter et slæb omtrent til samme sted som sidste tur. Denne gang blev vi ikke drejet helt rundt hvilket resulterede i at vi ikke fik styrefart og kom på tværs af vinden. Vi fik i en fart lagt nogle årer ud og fik efter en kort kamp skibet vendt. Så gik det atter mod nausten for riggen alene. Havde vi sat sejl ville det have været en ret kort fornøjelse med den friske vind.

Første hold havde tændt op i grillen og så gik det igang med madlavningen mens vi fik Sebbe slæbt i havn. Denne manøvre lykkedes meget fint med vor erfarne slæber Stefan.

Vi kørte så ud på nausten for at hygge os sammen med gæsterne. Grillen var i fuld gang da vi ankom og vi var så heldige at de også havde tænkt på os.

Efter spisningen gav jeg et foredrag om hvem vi var og vi gik og fik tiden til at gå med samt om vore mange bedrifter. Herefter var der kaffe.

Der var i mellemtiden blevet anrettet et bål og efter kaffen stod den på snobrød hvor alle deltog. Resultaterne var dog vidt forskellige. Nogle var halvrå og andre var svære at kende fra trækul - at bage snobrød er en svær kunst som gamle spejdere kender.

Masser af hygge og så blev klokken halv to før de sidste gik, men det var hyggeligt.

Steen Weile

Grundstødning

Klokken ca. 12.30 skete der en grundstødning på banken ud for nausten. En sejlboat med en kombineret skibber/styrmand/bådsmand/matros og navigator kom for tæt på land. Han forsøgte flere gange med motoren at komme fri, men det lykkedes ikke. Vi fik liv i et par petroleumslygter og startede ud med Ottar - 5 mand. Da vi kom ud til skibet var han kastet anker og var gået til køjs. Et pift fik ham dog ud af sengen igen iført en aldeles nydelig pyjamas.

Skal vi trække dig fri spurgte vi. Han kiggede ud i mørket over skibssiden - har I en god motor ? Næ men vi har årer og har stærke folk. Vi fik så en line ombord og med fuld damp på tre årer trak vi og efter kort tid gled skibet fri. Pludselig fik manden travlt ved et tovværk - hvad nu spurgte vi - jo jeg har glemt at træxe ankeret op - det slæber i med.

Han fik så Klaus ombord som lods og de kom sikkert i havn.

Det er utroligt hvad man kan bruge en færøboat og rå muskelkraft til.

Steen Weile

Mindeord

(Århus Stiftstidende)

Erik Lemming Madsen

Skibslauget Imme Aros har sendt følgende mindeord i anledning af Erik Lemming Madsens død:

Med Erik Madsens alt for tidlige død i en tragisk trafikulykke har vi i skibslauget mistet en trofast støtte.

Både som spejder og som skipper lagde Erik et stort arbejde i at vedligeholde og sejle med vikingeskibet "Imme Aros".

Han kendte Århusbugten som sin egen bukselomme og delte gerne sin viden med os andre.

Han var altid hjælpsom og tjenstvillig, hvis nogen behøvede hans hjælp.

Vi har mistet vores gode ven og dygtige skipper, hvis hjælpsomhed, gode humør og færdigheder, vi vil savne forfærdeligt.

Vore tanker og medfølelse går til Erik Madsens mor, brødre og søster, som nu har mistet en søn og bror.

Sct. Hans på nausten

Det var en lidt speciel Sct. Hans, idet der var en 40 års fødselsdag og et sølvbryllup i skibslaget. Dette havde vi valgt at fejre sammen med en sejlturn og en skibslagsfest om aftenen.

Vi mødtes på havnen kl. 09.00, friske og veludhvilede med tilpas proviant. Så gik det ellers for årer ud til Ulkebøl krigshavn hvor vi ankrede op. Her en lille advarsel for søfarende. Da vi var fri af grunden der ligger lidt nordlig for Madeskoven camping satte jeg styreåren og kort tid efter tog jeg alligevel bunden - det er udgravningen til det nye kloakrør hvor de ikke har dækket renden til, her er bunden på hver side hævet med mindst 0.5 meter så pas på, det gælder hele vejen over på nær sejlrenden!

Så stod den på medbragt kaffe og rundstykker - det smager nu godt i den frie natur - vi havde en fin vind ret imod, men tilpas temperatur og ikke mindst tørvejr.

Katrine var skipper og kommanderede efter endt skafning sejlet sat og så startede krydsende ud af fjorden. Det gik fint, meget fint, den ene vending efter den anden uden brug af årer og stille og roligt arbejdede vi os ud af fjorden. Ved 13 tiden fik vi atter madlyst - de fleste af os kun Thor havde ikke lyst, han var hårdt angrebet af influenza og lå mest i fosterstilling på dørken mellem 2 tofter - stakkels Thor. Vi var nået ud til Arnkil og tog endnu et par ben nordover til Sandvig hvor vi så tog et sidste kryds over til Sottrupskov kro. Jeg havde taget posten som styrmand det første stykke, men satte så nogle nye til at prøve sig som rorgængere under kyndig vejledning og det gik rigtig meget fint! Så begyndte uret at tikke mod hjemturen og skipper var ret så ulykkelig "nu går det så fint, kan vi ikke fortsætte". Vi vendte og med vinden ind for agten (og alle klude sat) gik det tilbage med en meget fin fart. Vi havde i det fjerne to moderne plastik både, først overhalede vi den ene og så den anden - vi smilede meget da vi passerede dem og vinkede rigtig meget for vi er da så hyggelige. Katrine var dog rigtig skadefro, da vi tog deres vind.

Der gik desværre kun en halv time, så var vi ved Nausten. Første forsøg på at få en line i land glippede så vi vendte rundt for årer og så overtog en improvisator med noget der ikke var programlagt, men ikke desto mindre et utroligt underholdende indslag. Det var Klaus, han havde glippet det første kast med tovværket mod broen og det mente han ikke skulle ske igen så han lagde al sin kraft i og kastede først tovet ind over broen for dernæst at kaste sig selv ud over rælingen, hvor han et *meget* kort øjeblik hang vandret

i luften for derefter at bryde vandoverfladen med et enormt plask. Han blev våd, meget våd. Indslaget var meget underholdende, men jeg har meget svært ved at tilgive Klaus at han ikke sagde til i forvejen så jeg kunne have haft kameraet klar.

Klaus forlod i øvrigt selskabet for en periode da han ikke havde skiftetøj med.

Thor var blevet endnu dårligere og ville hjem til Århus, men vi fik ham overtalt til at tage ophold i Notmark idet sengen her var nærmere og Gry (Thors mor i skibslaget, ikke at forveksle med mytologien) gerne ville deltage i festen.

Der var tiltrådt nogle rejsende fra fjernere egne så vi var nu oppe på små 30 deltagere af forskellige nationaliteter. 2 fra USA, 4 fra Holland, en enkelt Skotte, Nicole som repræsentant fra Frankrig og Sylvie som repræsentant for Norge - resten var mere eller mindre almindelige danskere.

Menuen stod på Detlef kyllinger med tilbehør samt øl og vin.

Så ringede Thor, "mor jeg er så dårlig jeg vil hjem" og Gry indvilligede og så blev Thor fundet frem udi Notmark. De kørte så nordpå. Det hed sig derefter : *Alle i skibslaget holdt fest - undtagen Thor, han kørte hjem med sin mor!*

Det blev rigtig hyggeligt og efter spisningen gik vi i Sebbe og roede over til parken hvor de tændte bål. Vi lagde os for anker og afventede hvad der ville ske - vi hørte allsangene medens bålet lynhurtigt brændte ned, så begyndte de at spille noget ligegyldigt musik så vi fortrak os tilbage til Nausten. Her festede vi så videre til meget forskellig musik en del klassisk såsom Cæsar, Jimmy Hendriks etc.

Vi havde fået gang i et lejrball og nu flokkedes folket herom og startede snobrødsbagnings. En guitar var blevet sigtet i nausten og den blev fundet frem - først kørte der noget på hollandsk som vi ikke forstod et kvæk af - så overtog Anders med bla. Søren Krag Jakobsen med flere - hygligt, hygligt. Klokken var nok 02.30 da vi tog hjem efter en skøn dag sammen med mange dejlige mennesker, ikke en mislyd. Dog var der en der fik en meget god idé og sagde "Det var sgu hygligt - kunne I ikke næste år fejre 41 års fødselsdag og 26 års bryllupsdag"?

Der var fri drikken og det kunne jo gå galt, men da vi gjorde op hvad der var drukket talte det knap 2 kasser øl og 12 flasker vin + lidt medbragt til ca. 30 personer. Det er skønt når man kan nyde drikkevarerne i rimelig mængde og hygge sig. Hermed en tak til deltagerne.

Arrangement med Danfoss 20. juni

En gruppe fra Danfoss havde fået den idé at prøve at sejle vikingeskib samt prøve at spise vildsvin i nausten. Det var et hold fra Danfoss i Nordborg samt nogle kolleger fra England.

Vejret tydede ikke helt godt fra starten. Kl. 17.00, en time før start regnede det og der blæste en halv pelikan ind i fjorden. Uha, tænkte jeg mens jeg samlede redningsvestene sammen, det tyder ikke alt for godt. Men, kl. 18.00 da vi startede fra havnen var vinden løjet af og det var blevet tørvejr. Vi roede ud fra havnen og fri af broerne tog vi et slæb med Sebbeline ud af fjorden. Det var så meningen at vi ville hejse råen og gå tilbage til nausten for riggen alene. Vi kom ud forbi Spang Vade og fik skibet vendt, men hov hvad var der nu sket? Vinden var løjet yderlige af og gik nu ud af fjorden. Vi satte så sejlet i stedet og fik en meget fin sejlads i et kortere tidsrum før vi atter måtte smide sejlet og tage et slæb ind til nausten for ikke at sprænge tidsrammen. Nicoles kommentar var " Er det virkelig nødvendigt? kan vi ikke bare fortsætte". Vi kom til nausten samtidig med maden og snart var alle gæster bænket og maden kom på bordet sammen med vin ad libitum. Det var noget der smagte, appetitten fejlede ikke noget og de hyggede sig. Så fik vi fremstillet en portion kaffe og serverede den sammen med småkager. Tiden løb og jeg fik så lirket et foredrag af om hvem vi er, hvorfor og hvordan vor forening hænger sammen krydret med nogle gamle dias. Ak ja, dias fra dengang, vi var unge, smukke og temmelig langhårede. Arrangementet sluttede kl. 22.00 i god ro og orden og endnu en flok mennesker havde oplevet pustet fra vore forfædres virke.

Steen Weile

Efterårets gåde

Hvem sagde "det er ikke os der er skæve - det er broen!"
Det blev sagt lørdag d. 5. maj - gæt hvor!

Viggo

Sommertogt juli 2001

Målet for sommertogtet var Samsø hvor vi skulle mødes med 2 andre kopier af vagt 5. Katrine havde påtaget sig koordineringen, men kunne desværre ikke selv deltage da hun havde fået sit livs chance for sejllads i Middelhavet. Steen Graversen gik derfor ind som skipper og fik turen gennemført.

Augustenborg - Endelave

Turen startede mandag d. 9. juli på dæmningen i Augustenborg hvor besætningen mødtes. Der var kun 12 der havde meldt sig, men besætningen var kompetent til sejlladsen. Vinden var i NV hvilket betød at der måtte krydses for at komme ud af fjorden. For at være sikker på at kunne komme både frem og tilbage havde vi Sebbeline med. Ved Arnkild tog vi sejlet ned og gik for slæb af hensyn til tiden. Ved den sydlige del af Åbenrå fjord (somewhere) kappede vi slæbet og satte sejl. Vi fik en fantastisk god sejllads og nåede Årø ved 20.30 tiden. Vi gik i havnen hvor vi fik en opankringsplads og slog telte for natten.

Tirsdag morgen tog vi et slæb ud af havnen kl. 09.00. Ved 10 tiden satte vi sejl og fik en fin sejllads. Syd for lillebælts broerne tog vi sejlet ned og gik for slæb idet der er smalt og strømmen kan til tider være utrolig stærk.

Klaus tog Iben som gidsel/lærling på Sebbeline så hun kunne lære at slæbe Sebbe, det var vist første gang hun stiftede bekendtskab med en motorbåd! Efter broerne satte vi igen sejl og fik igen en fantastisk god sejllads. Vi gik direkte mod Endelave og nåede denne ved halv syvtiden.

Vi fik en fin liggeplads på siden af Lindheimsunds. På en mark i nærheden fik vi en teltplads hvor vi slog lejr. Første nat måtte Klaus tilbringe uden sovepose da den under

transporten var forsvundet - den dukkede heldigvis op dagen efter, og glad var Klaus!

Onsdag morgen ville vi afsted ved nitiden, men på grund af regn og vind blev det udsat til klokken 12.00. Kl. 12.00 blev turen så endelig udsat til dagen efter. Morten og Thomas afmønstrede efter plan. Besætningen "hyggede" sig efter bedste evne og spillede bl.a. rundbold samt fremstillede snobrød.

Torsdag var vejret stadig elendigt så der var ingen mulighed for at fortsætte. Nogen gik på opdagelse på øen og fandt bl.a. en marskender hvor der blev indkøbt grydelåg og pigeblade. Om aftenen blev vi underholdt da Thor svingede sin hammer og frembragte Lyn og torden.

Fredag var vejret endelig godt, men nu skulle René og Martin afsted efter planen og Flemming var pludselig afmønstret ups! så nu manglede der

besætning vi var kun 7 tilbage!

Vi kunne så ikke sejle. Vi havde forsøgt at skaffe ekstra mandskab fra Lindheims, men på grund af den friske vind kunne de ikke undvære nogen. I stedet fik de Katrine og Rikke med så vi på en måde blev repræsenteret på Samsø. Men så var vi kun 5 tilbage samt 2 skibe.

Ved 10 tiden gik vi for slæb og nåede Juelsminde ved 15.30 tiden - meget vand fra oven gjorde at vi var gennemblødte. Her mødte 2 mødre op med deres børn Betinna med Katrine samt Gry med Thor.

Om aftenen hyggede

besætningen sig ved den lokale havnefest hvor de forskellige tog udfordringerne op i vilde torturinstrumenter. Iben gav Klaus en smuk rød rose og senere fik Iben lyserøde kaninører, de klæder hende godt.

Lørdag morgen var der lidt mattede i geledderne. Thor og den skønne Rosin var kommet meget tidligt hjem efter en dejlig nat. Klokken 12.30 gør Sebbeline atter sin pligt og slæber Sebbe ned til Middelfart hvor vi grillede i naturskønne omgivelser.

Søndag ved 11 tiden gik vi videre sydpå efter at have præsteret en meget smuk havnemanøvre med klapsalver fra folk på kajen.

Fra 14.00 til 15.00 tog vi en pause på Årø og fortsatte derefter slæbet mod Augustenborg.

Ved nausten var vandstanden så lav at vi måtte gå direkte i havnen.

Dette var afslutningen på sommertogtet - ikke alt gik efter planerne - minimal besætning - elendigt vejr, men dette er ikke nok til at knække en besætning. Vi gjorde vort bedste og havde mange gode oplevelser undervejs - eks. en

kulinarisk oplevelse med svensk pølseret a la Katrine (uden bouillon!!!).

Nicole

Jeg.....en turist

Det startede med det blev morgen nede i Flensborg lystbådehavn, lørdag den 28. Maj i det herrens år 2001. I havnen lå den ene flotte træskude efter den anden for at deltage i den årlige romregatta. Den gode besætning på lystyachten **Mr. Swingking** vågnede op til strålende solskin, næsten ingen vind og med en enestående oplevelse forude. Vi skulle nemlig ud at sejle i et rigtigt vikingskib ved navn **Sebbe Als**.

Efter endt morgenmad drog vi i samlet flok hen til vikingskibet, der efter sigende skulle ligge inderst i havnen. Vi fandt skibet og et mærkeligt syn mødte os. Ombord på et langt smalt skib gik en flok unge mennesker rundt med hovedet smurt ind i glidecreme og rodede med tovværk, tasker og alskens andet haben-gut. Det så ikke ud til der var hverken hoved eller hale i det de gjorde – Måske var det også derfor nogen havde sat et hoved og en hale foran og bagpå skibet, for at der skulle være ligesom bare lidt tjek på det. Ja man kunne næsten fristes til at tro, at

CENSORED

Bagerst i skibet stod en ældre hvidskægget herre med hænderne i lommerne og vi gættede på, ar det så nok var skipperen. Som gamle soldater gik vi hen og meldte os til skibets overøvrighed og fik lov til at gå ombord bare vi ikke pillede ved noget.

Efterhånden var de unge mennesker – som vi fandt ud af ikke var et beskæftigelsesprojekt fra de sociale myndigheder i Århus, men besætningen ombord – færdige med at sysle og skipper gav ordre til at slippe tøjlerne. Besætningen stak nu nogle lange kæppe ud af en masse huller øverst i skibssiden og roede ud af havnen. Da vi jo ikke måtte pille ved noget, deltog vi ikke i disse udskejelser, men drak en bajer i stedet. På vej ud af havnen kom vi forbi en lystsejler med 2 mand ombord. Iført hvide handsker tændte de for et kæmpestereoanlæg og snart lød den tyske nationalmelodi ud over den ganske havn. Nu er den tyske nationalmelodi ikke lige vores yndlingsmusik, men desværre kunne vi ikke nå ham med årene. Nåh, men det er jo ikke første gang man støder på en tysker uden situationsfornemmelse.

Efter denne noget særprægede oplevelse sagde skipper: "Vel roet og klar ved sejlet"! Oversat betød det, at man hejste en stor rød- og hvidtribet Vikingmarkise op i masten for at skygge for solen. Og den var effektiv – hele skibet lå i skygge på nær ude i forskibet hvor de blånæsedede holdt til. Kl. 11 gik startskuddet til regattaen, men vind var der ikke meget af, så vi tog en bajer til, mens vi synet

af de flotte træskibe rundt omkring os. Ind i mellem kom der lidt vind og skipper besluttede at lave en vending. Efter at have vækket halsfolkene oppe foran lykkedes det da også at få skibet rundt og vi fortsatte med at krydse ud af fjorden. Den næste vending var ud for den danske kyst, men nu gik der ged i den. Denne gang lykkedes det åbenbart ikke skipperen at få vækket halsfolkene og samtidig opdagede vi inde på land et sangkor af feministisk karakter som ligesom dragede os ind til strandbredden. Vi skyndte os, at få skibet flot igen og vendt udefter igen inden det gik os ligesom de gamle søfolk i den græske mytologi, som sirenerne lokkede med skønsang og det De ved.

Oven på den forskrækkelse var man blevet en lille smule brødflov og der blev smurt nogle håndmadder som igen blev skyllet ned med en kølig pils. P.g.a. svag vind gik regattaen kun til okseøerne og da vi jo ikke stak særlig dybt sejlede vi imellem de to øer. Det gik nu stille og roligt ned mod målskibet og for at blive nummer 2 (og vinde 3 liter rom) havde man udtænkt følgende plan: Idet vi sejlede over målstregen lå der en mand forude med en model af Freja (som igen i år glimrede ved sin fraværelse) og holdt den ud foran vores stævn, således at det var Freja der blev nummer 1 og os der blev nummer 2. Nu var det så spændende om de åd den til den store Preisverteilung.

På vej ind til havnen fik vi et lift af en venlig Tysker. Pludselig sejlede han på tværs helt over til modsatte bred. Det viste sig, at der var et gummihoved (ikke vores fra Sebbe) som var faldet overbord fra et af skibene. Vi fiskede ham op fra vandet og gav ham tørt på. Det passede helt fint med, at kapsejladsen var slut, for der var ikke flere øl ombord og vores egen eiserne ration havde vi også drukket. Vel ankommet til land takkede vi skipper for turen og han mente da vi nok kunne komme med en anden gang, så fint som vi havde siddet og ikke pillet ved noget. Det skal så lige siges, at Sebbe fik anden præmien mens Freja fik førstepræmien, der var et plastik-komfur. Og således gik det til at Svendsen, Heide og Lars var gæsteturister på et rigtigt vikingeskib.

**Ich bin erschüttert, dass
so was noch Heute
existieren kann !!**

Peter Svendsen

Kongeligt besøg i Augustenborg

Besøg af Hjortspringbåden

Oplægget til arrangementet

I forbindelse med 350 års jubilæet for Augustenborg by gæstede kongeparret byen onsdag den 25. juli. De ankom i kongeskibet der lagde til ca. 2 sømil ude af fjorden hvorefter de sejlede ind til havnen i en challup. Da Sebbe er et af Augustenborgs vartegn skulle vi selvfølgelig ud og hilse på kongeparret på deres vej ind. Vi havde forud haft kontakt til Hjortspringbåden der gerne ville være med samt besøge Sebbe og dens besætning. Et hold fynske spejdere der var på Troldhøj ville gerne prøve at sejle med Sebbe og vi slog derfor det hele sammen.

Hjortspringbåden

Tirsdag aften kom Hjort-springbåden til nausten sammen med en mindre besætning. De blev på nausten natten over for at være klar til dagen efter. Hjortspringbåden er en kopi af den tidligste planke-byggede båd der er fundet i Danmark ca. 350 år før vor tidsregning. Det er en stor kano, på størrelse med Sebbe, der padles af 20 mand. Skibet har hjemsted i Dyvig på Nordals.

Dronningen og Prinsens ankomst

Onsdag morgen mønstrede besætningen på dæmningen kl. 8.30. Der havde været lidt usikkerhed med hensyn til deltagerantallet, men det passede fint - der var plads til alle. Vejret var helt fantastisk, varmt og

stille - om det skyldtes den kristne gud eller Thor og Odin vides ikke. Vi gik ud for slæb med Sebbeline og trak de 2 sømil ud af fjorden hvor vi kastede anker. Samtidig ankom kongeskibet. Ottar satte sejl og lå og krydsede rundt i området mellem alle de larmende og ildelugtende motorbåde.

Ifølge programmet skulle challupen starte fra kongeskibet kl. 9.45 så vi gjorde klar til at sætte sejl og trak ankeret på det tidspunkt. Men det trak ud og for riggen alene gik vi 1 - 1½ knob ind af fjorden og lå derfor et stykke inde i fjorden da challupen lagde ud 15 minutter forsinket. Vi satte sejl og gik indover for en let vind. På grund af forsinkelsen havde challupen en pæn fart og passere os i nærheden af Rønsten. Både Dronningen og Prinsen syntes åbenbart godt om vores skib (og forhåbentlig også om os) for vi blev hilst med smil og vinken fra dem begge.

Idet vi med den lette vind ikke kunne holde farten gik vi direkte ind til nausten efter sejlturen. Ud for Madeskoven camping lå Hjortspringbåden klar og fulgte Regentparret resten af vejen ind til havnen.

Fortæring og sejlad

Vi samledes på nausten hvor Peter havde sørget for remedierne til grill samt pølser og brød. Idet vi var omkring 60 deltagere blev det en større produktion af 120 pølser samt tilbehør. Der var almindelig hygge som vi brød ved 12 tiden da vi startede ud i Hjortspringbåden for at padle en tur til Augustenborg. Det var noget af en oplevelse. Sebbe er relativt let og levende,

Ottar er endnu mere livlig, mens Hjortspringbåden er fyldt med liv. Før sejladslad skal den trimmes ind med besætningen for at den holder balancen. Tunge personer samt lette personer skal blandes ligeligt i begge sider og så skal man endda sidde roligt, men den er let at ro / padle.

Sebbe gik ud men en besætning af folk der havde lyst til at prøve at sejle vikingeskib og de kom både til at ro og sejle.

Roklubbens 75 års jubilæum

Som skibslag havde vi fået 2 gæstekort til 75 års jubilæet / indvielsen af tilbygningen / renoveringen af roklubben. Der var gjort opmærksom på at kørsel i skoven var forbudt, men hvorfor skal man køre i skoven når man

har et vikingeskib? Kl. 14.10 gik vi ombord i Sebbe og blev roet over til roklubben hvor det var meningen at vi skulle gå 2 personer fra borde hvorefter Sebbe skulle lægge sig et stykke fra broen, men vi fik besked på at der ikke kom flere skibe så vi kunne bare blive liggende.

Hjortspringbåden der havde fulgt os over lagde sig så på indersiden. Som gæster gik vi

om bag roklubben og ventede sammen med den samlede presse og ca. 100 andre inviterede på Prins Henrik ankomst.

Prins Henriks interesser

Prinsen ankom i en stor flot Volvo Limusine (som Volvo entusiast og PV og Amazon ejer en selvfølge). Når man normalt ikke bevæger sig i de kredse virkede det noget ubehageligt at fotograferne konstant stak deres store kameraer nærmest ret op i hovedet på Prinsen og stort set var respektløse både overfor Prinsen og arrangementet!

Efter en kort tale om begivenhederne gik Prinsen og gæsterne ind i roklubbens nyrenoverede og meget fine lokaler. De har virkelig fået det flot og - dejlig plads og skønne faciliteter. Vi afleverede en gave fra skibslaget der bestod af en dirigentklokke samt en krønike om Sebbe med et forord til roklubben. Det var meget pussigt at de netop ingen dirigentklokke havde. Prinsens store interesse er vandsport og her specielt sejladssport. Da han så Sebbe ligge for enden af broen satte han omgående kurs mod skibet - hilste kort på Anders for derefter at gå til skipper Steen Graversen for at høre nærmere om skibet, de fik sig en mægtig god snak.

Så gik han videre til Hjortspringbåden og blev efter en kort forklaring inviteret på en padletur. Spontant gik Prinsen ombord og forlod både selskabet og alt hvad der hed sikkerhedsvagter for det næste stykke tid at blive padlet rundt i Augustenborg fjord.

Efter igen at være kommet i land blev han udnævnt til æresmedlem/protektor for roklubben og efter at være blevet beværtet med øl og sandwich forlod han selskabet.

Prinsens fremtræden var hele vejen igennem åben, smilende og positiv.

Afslutning på en god dag

Vi blev roede derefter tilbage til nausten. Et hold tog en tur ud med Ottar mens vi fik det sidste på nausten ryddet op. Så sejlede vi skibene i havn og en god og begivenhedsrig dag var slut.

Efterskriftet til denne dag er - mange mennesker, både i skibslaget og andre fik noget ud af det - besøget af Hjortspringbåden og folkene var utrolig positivt - Roklubben vil gerne med ud og prøve at sejle med Sebbe og Ottar, vi kan så få lov at prøve deres både - vi var med til at sætte kulør på det Kongelige besøg og markere Augustenborg by.

Steen Weile

Fjordfræs med Ottar!

Ottar fik ny rig sidste år.

Den viser sig at være ganske fornøjelig og lærerig at sejle med.

Da jeg er flyttet til Fyn, og derfor ikke længere kan deltage i de aldeles mange pragtfulde aftensejladser, jeg har været med på, vil jeg her reklamere for aften/dag/weekendsejladser med Ottar på Fjorden, eller hvad der ellers kan nås.

I år 2001-sæsonen, har der været tirsdagssejladser kl. 17.00 hver tirsdag med undtagelse af 2 tirsdage og under selve Sebbes Sommertogt.

Der er sejlet meget, spist mange madpakker, drukket meget kaffe og sodavand. Masser af kage- og slikposer er blevet tømt.

Der er grillet pølser på strandbredden. Der har på nogle ture været børn med. Det er gået fint.

Det er min drøm, at nogen vil/kan fortsætte i 2002, og meget gerne udvide det til flere sejladser hver uge. Der er nye unge i skibslaget, som vi ikke har fået ud at sejle i Ottar bl.a. fordi, der aldrig har manglet besætning. Der er nogle, der ikke er kommet med, fordi tirsdag har været en dårlig dag for dem.

Metoden er, at nogle skippere vil stå for at møde på havnen en fast dag og tid hver uge, og gerne opbygge en mere eller mindre fast besætning om sejladser denne dag (det sparer skipper for en masse tid til at ringe rundt). Fast mandskab kontakter hinanden, når de ikke kan. Mere

løst mandskab kontakter skipper for at høre om der sejles, og for at melde sig til.

Her kommer lidt af det, som den nye rig har medført:

Ottar har i år 2001 haft mange togter på Augustenborg Fjord. Den 11. august, blev det til togt nr. 24 i denne sæson, men det var ikke det sidste togt.

Samtidig blev Nicole udlært halskarl med 100 vellykkede vendinger ved halsen. **STORT TILLYKKE.**

Samme tur ville skipper afslutte med at bakke Ottar ind på plads for sejl. Det lykkedes ikke, men vi gennemførte nødprocedurerne, så vi kom sikkert på plads uden skrammer.

GLEM ALDRIG SIKKERHEDEN, men glem heller ikke, at lege med mulighederne. Mere om det i det følgende.

Det er samtidig lidt om, hvordan Ottar kan udnyttes til at gøre de mange funktioner, der på Sebbe foregår langt fra hinanden og helt uoverskueligt for mange besætningsmedlemmer, til noget overskueligt, som man kan få meget finføling med, især når man udnytter Ottar til det yderste og leger med tingene.

Det vil under sejlads med Sebbe give skipper et langt bedre mandskab, som kan agere ud fra mere koordinerende ordrer. Samtidig kan besætningen fintrimme langt bedre under både alm. sejlads og manøvrer. F.eks. kan 2 brasegaster samarbejde om hele tiden under vendinger at finjustere råens vinkel i forhold til vind og skib. Det kan bruges til at få vinden til at vende skibet hurtigere og bakke det mindre. Som vordende Sebbeskipper, kan man på Ottar optræne en langt bedre koordinering af, hvornår og hvordan tingene skal ske. Hvornår skal sejlet f.eks. bakkes, eller rundt for hverken at mislykke vendingen, eller at sætte hele den vundne højde overstyr, fordi man fik sejlet rundt for sent?

Når man sejler Ottar i stedet for Sebbe, skal det sikkerhedsmæssige prioriteres lidt anderledes. Med ror, stikker Ottar 30 til 40 cm, hvor Sebbe stikker 1,2 til 1,5 m.

Det betyder, at Ottar kan sejle rigtig mange steder, hvor Sebbe ikke kan komme. Til gengæld, er det vigtigt at orientere sig om, hvor der ligger sten henne.

Det giver sikkerheden en ny rækkefølge:

1. At vædre et andet skib må aldrig ske.
2. At sejle på en sten slår noget i stykker og giver ofte skader på mandskabet. Det skal undgås.
3. At gå på grund betyder bare mere slid på køl og ror. Man kan altid bunde, hvor Ottar står på grund, så man kan bare hoppe ud og skubbe hende fri, og oven på en god sæson med masser af god sejlads, har man en masse lyst til vinterens arbejde med at reparere.

Spejderne fra Gråsten hører om vikinger

Onsdag den 8 august kom en lille flok spejdere til Augustenborg iført hjemmelavet vikingetøj - skjolde sværd og kapper. De ville gerne høre noget om vikingerne og om vikingeskibet Sebbe Als. Jeg mødtes derfor med dem nede ved skibet. De kom ombord og kiggede meget interesserede på det for dem meget store skib. Den mest interessante plads var den forreste løfting, men der var kun plads til et par stykker resten placerede sig på tofterne og så skulle der forklares på den mest pædagogiske vis. Det er ikke det samme at holde foredrag for voksne og børn - interessen er lidt sværere at fange ved børn. Men det gik meget godt - jeg fik fortalt lidt om vikingerne dengang om skibstyper og hvordan man kan kende dem fra hinanden samt hvordan vi havde bygget vores skib samt hvad vi gennem tiden har lavet.

Det de helst ville var at få hejst sejlet og komme ud at sejle for det var jo bare at hejse sejlet og smide fortøjningerne!

Efter gennemgangen af fortiden og nutiden takkede de et spejderråd om micro

Steen Weile

Arrangement med Pilz

Firmaet Pilz er tysk og har en afdeling i Sønderborg. Et par af medarbejderne havde tidligere været ude at sejle med Sebbe og da de skulle have besøg af deres kvindelige direktør fra Tyskland blev de enige om at det kunne være sjovt med en sejltur og spisning i nausten.

Med forholdsvis kort frist kom der en henvendelse og vi accepterede.

Torsdag mødtes skibslagets 6 deltagere på havnen, ret bekymrede. Der stod en strid vind direkte ind i havnen og der var næsten ingen vand så Sebbe lå nærmest som i kælderens. Det betød for det første at vi ikke kunne sejle ind til nausten og for det andet at vi ikke kunne ro ud af havnen.

Gæsterne mødte kl. 17.30 med store forventninger om at komme ud at prøve noget helt nyt. Vi tog derfor Sebbe på slæb efter Sebbeline helt inde fra vor liggeplads og ud forbi Ulkebøl krigshavn hvor vi vendte og startede turen tilbage til havnen. Vi kunne uden problemer være sejlet ind i havnen for riggen alene, men vore gæster insisterede på at komme til at ro og det

fik de selvfølgelig lov til. Det gik fint, faktisk meget fint - de fangede et par ugler undervejs, men dem slap de omgående fri og roede videre. Vi var så heldige at det var tørvejr hele vejen og vi hyggede os alle. Vel ankomne til havnen skulle vi have Sebbe vendt og lagt på plads og det gik meget fint indtil roret pludselig gik i bunden langt uden for pælene - der var altså ikke noget vand!

Vi fik herefter skibet problemløst ind på plads og kørte derefter over på nausten.

Klaus havde dækket op og havde givet opdækningen nogle meget kreative elementer i form af sten og siv, flot. Maden var kommen og snart sad de og spiste vildsvin samt hyggede sig. Efter spisningen serverede vi kaffe og jeg gav et foredrag på engelsk om hvad vi var for noget. Det faldt i god jord. Efter foredraget blev vi pludselig og uventet kaldt op og sat på række hvorefter vi af direktøren fra Sønderborg fik overrakt en gave der viste sig at være en lille let selvoppustelig redningsvest (den må være til skipper). Som tak fik de et skibslag ohøj. Ved 22 tiden skulle de afsted - de kom alle rundt gav hånden og takkede for et godt arrangement. Det var et meget behageligt arrangement og vi stod tilbage med følelsen af noget der virkelig lykkedes. Vi pakkede sammen og forlod nausten 22.30 tiden.

Steen Weile

Augustenborgs 350 års jubilæum

Havne arrangementet

I forbindelse med jubilæet havde vandklubberne i Augustenborg fået rådighed over havnen fredag d. 24 august fra kl. 15.00 til 17.00. Det var foreningerne der i fællesskab skulle finde ud af hvad der skulle ske. Vi fra Sebbe valgte at udfordre byrådet i 2 hold (regering mod opposition) til at ro på tid i Ottar. Vi ville have anvendt Sebbe, men med alle de aktiviteter der skulle foregå på vandet kunne det blive svært at manøvrere. Oppositionen

startede i fin stil og med et skibslags medlem ombord til at instruere skulle det have været en nem sag. Det blev en slalom sejllads og jeg kæmpede bravt med at undgå både optimister og børn der svømmede rundt i

havnebassinet iført redningsveste. Et par gange vippede vi til et par optimister, men vi nåede da tilbage over mållinien med Ulrik prustende som et damplokomotiv. Så gik andet hold ud, men efter første startforsøg måtte vi pludselig undvige for ikke at vædre 2 optimister der væltede rundt på må og få. Om igen og så gik det derud-ad med regeringen ved

årerne. Vi vippede til endnu et par optimister før vi kom over mållinien og ruten blev næsten som i slalom.

Resultatet blev at regeringen vandt - 4 min. og 37 sekunder mod oppositionens 4 min og 38 sekunder. Tiderne blev taget på 3 stopure så den var god nok. Det vindende hold fik en Sebbekrønike og det tapende en Sebbe mærkat og tilbud om at udfordre vinderne til en ny omgang næste år. Der var også pælesidning. Heldigvis skulle formanden (ego) være styrmand på Sebbe så det blev næstformanden der skulle "sidde" for os. Det var han faktisk ret god til så ham vælger vi hvis noget sådan skulle komme op igen. Han fik en tredjeplads ud af fire.

Optoget

Lørdag d. 25. august var vi blevet bedt om at gå med i et historisk optog gennem byen. Vi måtte så til at søge i vore gemmer for at finde det gamle

vikingetøj frem. Vi blev en halv snes stykker der så ret vilde ud. Idet vikingerne var de første tidsmæssigt i optoget skulle vi gå først. Efter os kom der så en flok herolder, folkedansere, brandværn, hestevogne med hertuger og hvad ved jeg. Det gik rimelig godt det første stykke, men Dress og Edith satte det lange ben foran og pludselig lød det bagfra

"ikke så hurtigt, hestene kan ikke følge med". Det var ellers en ulidelig tur. Klædt i dragter + tæppeslaget fra Polensturen med en gryde på hovedet og så fuld sol og megen varme gjorde at vi kogte indeni, men vi fik det overstået og det tog sig vist meget godt ud. Nu er der heldigvis 50 år til næste jubilæum.

Steen Weile

Ang. sejlreglement/mandskab

Hermed en lille bøn, som nogle vil opfatte som et surt opstød eller personlig kritik, andre vil støtte.

Jeg er forholdsvis ny i skibslauget på den måde at jeg ikke har sejlet meget med Sebbe, men jeg har dog været medlem et par år.

Jeg plejer at køre hen til lejrene når Sebbe er på tur. En af grundene er børn. (Jeg har selv 3 af slagsen, hvoraf de 2 elsker at sejle med Sebbe).

Efter flere samtaler med andre og mere erfarne medlemmer, føler jeg at der nu må hul på bylden, selvom nogle sikkert vil blive sure på mig.

Kan vi ikke gøre som andre skibslaug?

De fleste har en aldersgrænse på længere sejlads på 15 år. Det kunne jeg godt ønske mig at vi også fik. Ihvertfald udenfor områderne A og B. Det er så vidt jeg ved vores kære børn på længere ture, der får de mere erfarne "rotter" til at blive væk. Det er sgu ærgerligt, da det er dem der kender Sebbes lunefuldheder. Det er deres erfaring der skal sørge for at Sebbe fortsat kan komme på vandet. Det er dem der skal os nye en masse ting. Dem KAN vi ikke undvære.

Jeg personlig er utryk på vandet, hvis tingene virker for kaotiske og det kan nemt ske, hvis man skal være "barne pige".

Alle børn skal selvfølgelig stadig være velkomne på de små ture og på lejrene, da det er dem der skal føre Sebbe videre, men på de lange ture bør de blive hjemme. Ihvertfald indtil de er 15/16 år.

Hvis det fortsætter på den måde, som det gør nu, er jeg bange for at Sebbe ender på bunden af Augustenborg Fjord. Er det det vi ønsker, jeg gør ikke. Det vil være synd og skam for dem der har bygget Sebbe op. Vil vi være det bekendt.

Vi må gøre noget for at få de "gamle" med igen, så de kan lære os nye at sejle.

Så derfor, lav om på sejlreglementet, så vi alle kan være her og Sebbe kan bestå mange år endnu. Men husk, dette er ikke personlig kritik. Det er kun et forsøg på at få mange gode sejlads fremover.

P.S. Det er mere end ærgerligt, at Samsø turen er gået i vasken. Dels på grund af vejret, dels på grund af den massive afmønstring. Katrine Jonassen har virkelig gjort et stort stykke arbejde. Godt gået Katrine.

Med venlig hilsen
Tina Rasmussen

Svar til Tina

Jeg har talt med Tina om hendes brev - vi har ingen censur og derfor kun nogle kommentarer.

Det er med nogen undren jeg læser dit brev. Hvem er de gamle "rotter" som skal lære dig at sejle? Hvor var de henne da skibet skulle klargøres i foråret? Hvor har de været da vi sejlede i sommer? Vi har altid sejlet med vore større børn. Skibslaget er til for alle - der skal og er altid en ansvarlig besætning og nye aspiranter, yngre som ældre og at de tager deres større børn med ud at sejle er kimen til næste generation. Du omtaler ikke en enkelt tur, men generelt?

Du henviser samtidig til nogle af de "gamle" uden at ville navngive dem. Er de mon blevet for gamle siden de pludselig ikke tolererer unge mennesker?

Det er sørgeligt hvis der er medlemmer der går rundt og murrer i krogene uden at komme frem med hvad de er utilfredse med.

Til slut vil jeg fastslå at det er mange år siden skibene har sejlet så meget som i år. Det er også et faktum at Ottar *aldrig* har sejlet så meget som i år. Ud over det har der været en meget positiv stemning i det sociale samvær - synd for dem der ikke har deltaget.

Steen Weile

CD-udgivelse med Per Rosenberg & The Rosenbergs

Pladeselskabet **Mussel Records**, præsenterer hermed det debuterende danske band **The Rosenbergs**, og deres album **"Blue Longings"**! I spidsen for The Rosenbergs står Per Rosenberg. Han er født og opvokset i Broager, og har relationer til Augustenborg. Endvidere er han med til at administrere vikingeskibet Sebbe Als.

Titlen på The Rosenbergs debut-album er "Blue Longings". Denne titel løber som en rød tråd gennem de 13 numre på albummet. Sangene er kloge og betænksomme og handler om savnet af kærlighed, venskab og ungdom. Sangene er således krydret med et strejf af håb, glæde og livsmod. Musikstilen kan betegnes som folk-rock med fokus på den meningsfulde tekst, iført et i øvrigt lyrisk klangbillede.

Per Rosenberg har komponeret 11 af numrene på albummet. Endvidere skal det fremhæves, at Per Rosenbergs ven, den legendariske amerikanske folk-musiker **Pete Seeger**, bidrager til albummet ved at stille to af sine gamle numre til rådighed ("Oh, Had I a Golden Tread" og "Old Father Baltic"). Disse numre genindspilles således nu af The Rosenbergs på "Blue Longings". Per Rosenberg har kendt Pete Seeger siden 1970'erne, og de har gennem årene udviklet et nært venskab. Et venskab som ikke kun koncentrerer sig omkring musik, men ligeledes omkring deres fælles forkærlighed for gamle træskibe. Per Rosenberg og The Rosenbergs blev i forbindelse med kultur- og miljøarrangementet "Ships to Save the Waters", som blev støttet af kulturministeriet, inviteret til New York i sommeren 2000 for at spille koncert med Pete Seeger. Tillige spillede The Rosenbergs en koncert for ikke mindre end 80.000 tilhørere. En koncert som fandt sted i South Street Seaport på den amerikanske nationaldag, og med støtte fra Det Danske Generalkonsulat i New York.

Det skal ligeledes fremhæves, at **Arlo Guthrie**, **Kim Sagild**, **Maria Lucia Rosenberg** m.fl. medvirker på "Blue Longings". **The Rosenbergs** kan med rette beskrives som et springvand af kreativitet. The Rosenbergs er således en konstellation af kompetente musikere, som samtidigt også er gamle venner. De har alle hver især bidraget til at pladeselskabet Mussel Records nu med stolthed kan præsentere albummet "Blue Longings"!

Ønkes der information om salg af albummet "Blue Longings" eller om The Rosenbergs m.m., så henvises venligst til hjemmesiderne.

CD'en koster 149 kr og kan bestilles direkte hos Mussel Records, via sitet eller ved direkte tlf. bestilling på tlf. 86.202646 ved Sune Vestergaard.

www.the.rosenbergs.net samt www.mussel-records.dk

Søren Huld,
Music- & Promotionmanager, Mussel Records.

Bestyrelsen

Formand

Steen Weile
Notmark 23
6440 Augustenborg
Tlf. Privat : 74473176
Tlf. Arbejde : 74883292
E-mail : steen_weile@mail.tele.dk

Kasserer

Nicole Møller
Parkgade 8
6440 Augustenborg
Tlf. Privat : 74471078
E-mail: peter.remontius@get2net.dk

Materialeforvalter

Niels Peter Clausen
Storegade 22
6440 Augustenborg
Tlf. Privat : 20624209

Kommunen

Andreas Asmussen
Vestergade 26
6440 Augustenborg
Tlf. Privat : 74471355
E-mail: dress@mail.dk

Udvalg

Kølsvinnet Redaktion

Per Rosenberg
Strandborgvej 30
8240 Risskov
Tlf. Privat : 86173392
E-mail: rosenberg@post.tele.dk

Aktivitetsudvalg

Formand ikke fastlagt

Næstformand

Klaus Kay
Grandparken 94 st. th.
5240 Odense NØ
Tlf. privat : 66104627
E-mail : klaus_kay@bigfoot.com

Sekretær

Erik Jørgensen
Parkgade 29
6400 Sønderborg
Tlf. privat : 74432716

Ole Rieck
Sletmarken 12
6310 Broager
Tlf. Privat : 74440605
E-mail : ole.rieck@danfoss.com

Allan Petersen
Lillehavsstien
6440 Augustenborg
Tlf. Privat : 74470019
E-mail: lillehav@mail.tele.dk

Skibsudvalg

Katrine Jonassen
Hørgårdsvej 18
8240 Risskov
Tlf. privat:
E-mail: hunjonas@hotmail.com

Naustudvalg

Klaus Kay
Grandparken 94 st. th.
5240 Odense NØ
Tlf. privat : 66104627
E-mail : klaus_kay@bigfoot.com